

en saadan Bevilling forkastet. Som der er sagt flere Gange under Forhandlingerne, viser det sig, at det er vanskeligt at samle et saa overordentlig stort Procenttal Vælgere endog til Sogneraadvalg, og endnu vanskeligere er det ved Afstemninger som disse. Derfor mener jeg, at Fordringerne ved den Slags Afstemninger ikke burde stilles for strengt.

Jeg skal, da Klokken er nærved 12, ikke forlænge Debatten, men jeg har ment at ville gøre disse korte Bemærkninger. Af alle de Ting, her omtales, anser jeg altsaa det for det værste, at der findes saa mange Udsalgssteder af spirituose Drikke, og jeg mener, at de egentlige Gæstgiveribevillinger ikke ere de vanskeligste, thi der er dog den Mulighed, at de kunne kontrolleres dels af Politiet, dels ogsaa af Beboerne i Kommunen. Disse sidste ville have et vaagent Øje med, hvad der foregaar saadanne Steder. Dergives faktisk mange saadanne Gæstgivere, som holde virkelig fortrinlig Orden i deres Beværtninger, lukke i rette Tid, uanset hvem der sidder der, men selvfølgelig er der ogsaa mange, hvor den Person, der har Bevillingen, ikke ser saaledes moralsk paa Tingene, at han fører Justits, og hvor Uorden gaar for sig i betydelig Grad. Der bør Befolkningen, naar den er imod at have sliG Uorden i Kommunen, være med til sammen med Politiet at føre Tilsyn og anklage Manden for hans Overtrædelser. Og saa siger jeg: Ikke skaansom i Dommen! Straffebestemmelsen nævner Bøder fra 10 til 200 Kr., og de forstærkes efterhaanden, og naar Bestemmelsen blev gennemført med Strenghed overfor dem, der handle imod den, skulde man nok gøre den Opdagelse, at det vilde virke kraftigt til, at disse Krobrevillinger ikke bleve en saadan Torn i Øjet paa mange Folk, som de i Øjeblikket ere.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Meyer: Jeg beklager, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der udtalte, at han var den sidste paa Skansen, ikke er til at se for Øjeblikket, thi jeg vilde have henvendt et Par Ord til ham. Men de Bemærkninger, jeg har at gøre, kunne gøres i al Almindelighed overfor selve Sagen. Jeg sigter til det, det ærede Medlem sagde, at ved Sagens Behandling her forleden havde alle Ordførerne for de forskellige Partier udtalt sig for endnu skar-

pere Bestemmelser end dem, der forelaa, da Sagen sidst var til Behandling i Folketinget. Dette bestrider jeg. Det har jeg i alle Tilfælde ikke gjort, og jeg har heller ikke hørt andre gøre det. Jeg har tidligere taget et Standpunkt, der endog i den Grad afveg fra det langt overvejende Flertals her i Salen, at jeg stod som Forsvarer af fri Beværternæring, men jeg blev kun fulgt af 5 eller 6 Medlemmer. Efter at dette Standpunkt er blevet saa grundigt forkastet, vil enhver begribe, at man ikke kan opretholde det. Alt, hvad man saa kan gøre ved et Lovforslag om disse Sager, er at faa det bedst mulige ud af det paa et nyt Grundlag, det gamle er en Gang for alle forladt. Selv det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, der var en ivrig Forsvarer af fri Beværternæring, som han siger, har forladt det, saa ogsaa han vil nu kun søge at faa det bedst mulige ud af dette Forslag. Men at jeg skulde tilstræbe noget, der er et Indgreb i den personlige Frihed, eller tilstræbe stærkere Tvangsbestemmelser, end der har foreligget før, benægter jeg. Det har aldrig været min Hensigt, og jeg ønsker nu i saa vid Udstrækning som muligt at indrette alt saaledes, at Befolkningen, saa lidt som tænkes kan, i denne Henseende snæres af hemmende Baand, og at den maa blive i Stand til selv at ordne sine Sager, som den maatte ønske det.

Indenrigsministeren (Jensen-Sonderup): Saa vidt jeg har kunnet følge Forhandlingerne, er der ikke rettet noget direkte Spørgsmaal eller nogen Henvendelse til mig i Anledning af de Bemærkninger, jeg havde Lejlighed til at fremkomme med ved Paabegyndelsen af denne Sags Behandling for nogle Dage siden. Jeg tror derfor at være i Overensstemmelse med et almindeligt Ønske i Tinget, naar jeg mener, at den videre Behandling antageligt maa foregaa i et Udvalg, og at det vist vil blive mere frugtbringende der end drøfte de Ændringer, som der ogsaa efter min Mening kan være Trang til, end her at komme ind paa en almindelig Behandling af Sagen; det er jo ogsaa noget, vi saa ofte have haft Lejlighed til. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at jeg vil bestræbe mig for i det Udvalg, som vil blive nedsat, at medvirke til, at der kan komme en Ordning ved Ændringer, som kunne tilfredsstille Flertallet i dette Ting og tillige gøre det muligt at føre Sagen igennem i det andet Ting.